

Ja Tri Eystillinen, toinen Suloinen
myöskin totuden haltajewainen

S I S T O R I A,

Sitä Rikkast ja Andeliaast

Sobergin Uijast;

Joka yhdeldä tööhäldä Torparisda, kurtin
lapsen Kimmayi, waan yhdä löstilli-
seldä kokuisda peterin, Torari sitä
wastan kaunist lahjoittelin.

Prändätyy Wuonna 1792.

Pappi 1694

Sottlandis on yksi wuori nimeldä Ho-
berg, josa yhten aikaa yksi wuori
pekko eliä hiisi piti asunasia, joka
santast asuniaslast ja paikast kuzuttin Ho-
bergin Uijari. Ei kankana siitä asunut y-
ri köyhä torpari, joka jongun hnydnty-
rens tähden, piti kausa kausi samat
wuori pekton kausa, niinkuin myös kuul-
dan puhuttawan ja sanottawan, että
monda, jotka eziwät onne kalastamisesta,
ambumisesta, piti siinä prnkaman luwa-
tomia wälitappaleita, ja piti kausakau-
mist meri ja mehän haldian kausa. Tapah-
tut siis että samat Torparin waimo sai
Lapsen, jonga tähden torpari tuli murhel-
lisex hänen ajatustans kummaint kuzu-
misest ja wätimisest, jonga, kuin hänen
dregins isännän ulkonaisist käytörise ym-
märsi, kysyi hän: mitä häneldä puutus?
että hän niin murhellinen oli, sanoden
siinä siwus.

Drengi. Minun luntarent olis teill
suurempi syö iloita kuin murhetta, ko-
ska te oletta sinattu kohdun hedelmällä,
kuitengin käytte te niin surullisina ja mur-
hellisina.

Tor-

Torpari. Se on kyllä tosi, kuin siinä sa-
not, mutta kuitengin on minulla jotakin
kuin minua raskautta johdosta minun on
suuri syö, sillä minun piti tavallisuuden
jälken lapsen ristiäisin kuzuman muutami-
ta kummita, jos minä kawn Hobergin
Uijän ohihen? kuin minullen niin paljon
on hywä tehnyt, kuin siinä hywän tie-
dät, tohti hän sitä niin kowin paharua,
etten minä tästedes taida odotta häneldä
mitän hywä, ehkä kuinga suuri tarwe mi-
nulla olis; ja jos minä taas kuzun hänen,
niin taita hän yrinäns södda kaikki mitä
minä walmistanut olen, niin että minä
sentähden piti multen wlerasten edes sei-
soman häviällä, liatengin siinä kyllä tie-
dät ja olet usein nähnyt, mingä kaldatnen
iso syömäri, pohjatonnen ja likimain täyt-
tämätöinen mies hän on, niin että hän
likimain ei taita täytettä, liatengin yhdel-
sä köyhäldä kuin minä olen.

Drengi. Mitä tiedän että; niin! on,
mutta olka kuitengin lewos, minä tah-
don soweliast pois että mitä te niin kowin
pekkatte, niin ettei kummallakaan puolella
pida oleman mitän waiwa. Sillä minä
tahdon mennä matkan, kaskemän hän-
dä, mutta siinä siwus myös; sowita ja
latta ettei hän tule tänne.

Torpari. Taidatkos sen (kuin siinä lu-
pat

pat, tehdä ja toimitta), niin sinä teet mi-
nulle sen kaltaisen hovan valvokuren,
kun sinun oikeudessa pitää saman kitoron
edest, ilman sitä, sinä siivos toimimaan
joiatin muuta palka.

Drengi Drengi pyytä hänellens säk-
kiä, ja anda igens markan Hobergin A-
jän tygö, koska hän hänen tygöns tul-
lut oli, terwettä hän händä Jändän
puolest, sanoden: muun Jändän ter-
wettä teille hová väwä, ja rukoille että
te tahdoisitte olla niin hová, ja auttat-
sitte händä muutamilla kaloilla, niin kuin
ennengin hänen luottaisans teihin olette
tottuneet tekemän Sillä hän oli aina tottu-
nut saman händä mitä ikänä hän hänen
tarwiesans luottanut oli, mutta sinä si-
wus ruoillsi Drengi wiel, että hän tah-
dois sillä karta, ei joitakulta pieniä,
waan suuria kaloja anda

Hobergin Aija. Mistä se tuse, että hän
tällä kerta tahdois laikki suuria ja ei yhtän
pieniä kaloja, koska hän kuitengin ennen
sitä oli tytwäinen, jos hän sat suuria
eli pieniä kaloja sekaisin.

Drengi. Hänen pitää pitämän rikidi-
stä, sillä hän on sunattu kohdun hedel-
mällä ja sentähden olen minä tänne endi-
sen tawan jälkeen assalla lähetetty, että
kukus

kukuman kummia. Tämä puhe kelpais
Hobergin Aijallen aiwan hywin.

Hobergin Aija. Wastais ja sanot, niin
wanha ja harmapá kain minä olen, niin ei
ole yriskän wielä tehnyt minullen sitä kun-
nia, sentähden terwettä hän händä jälless,
kiitä käskyn edest ja sano, minä tahdon tul-
la: muita kutta wielä pitää tuleman kum-
miri? Drengi. Pyhä Pietari.

Hobergin Aija. Niin en minä hywin
tiedä Jos minä taidan tulla, sillä minä tie-
dän että Pyhä Pietari on melken eripu-
rainen ja wastahakoinen, ja sen tähden, en
me taida hywin kuka ties, toinen toisem-
me kansa yhteen sopia, kuitengin koft k-
nun Jändäs on tehnyt minulle sen kun-
nian, ja kusunut minun, niin minun pitää
tuleman, ja kashoman kuinga me taidam-
me sopia ja suostua toinen toisemme kans
yhten; mutta wieläkö muita kummia pi-
tä tuleman?

Drengi. Ja Meidän HErra kansa.

Hobergin Aija. Niin minä taidan työ-
läst sinne tulla, sillä Pyhä Pietari ja mi-
nä olisimme, kuka ties, jollakin nuoto
sovinut yhten huonesen; mutta meidän
HErra ja minä ei suingan, wan kum-
mingin, koska minun nabusin on sen kun-
nian minullen osottanut, tahdon minä
tulla, koska ei yriskän ole tähän saaka osot-
tanut

tanut minullen sitä kunnia, waikka kuinga
harma pää ja wanha minä olen, ehti mi-
nun pidäis istuman ainoastans yhdes
louckasa, ja kähoman kuinga la:ta on; wie-
läkä muita enämbi mies kunnia pitä
tuleman.

Drengi, Ei.

Hobergin Aija, Kukaast waimoist pitä
laita kandaman?

Drengi: Neihy Maria.

Hobergin Aija. Oh hoh! hän otta peräti
korliat kummat, tuka ries hän on tainut
tiedusta muutamita spelajattin, koska hän
korlialle mene siinä toisesakin.

Drengi. Ja Trumslagarin pitä tule-
man spelajar.

Hobergin Aija. Minä olisin aikonut kol-
lä tulla sinne, waikka kohta Pphä Pieta-
ri ja meidän Herrra tulewat kansa, koska
hän on tehnyt minullen sen kunnian ja on
kukunut minun. Mutta koska trumsla-
gari tule sinne, ajatelen ja hymärtän, sen
kanssa pitkäisen eli ukoisen iyristämissen,
niin en minä ensingän tule, sanon minä
selkiäst ulos, sillä minä oli neljätoitakym-
mendä päivä sitte yhdes pidos, ja menne-
sani kotta siellä, tawoi rri pilwot taiwal-
le ja Trumslagari rupeis lohmän trum-
bun päälle, niin buikein että minä sen rli-
ten pelästwin, rupeisin juopeman niin pal-
jo

jo kuin minä woin, kotta väin, ja koska
minä kerkisin porstuan omen, löi hän mi-
nun peräsäni trumbun kapulalla, ja löi
senkautta toisen reisi luuni poicki minulda,
josta minulla on vielä nyt suuri wirhi, sen-
tähden en taida minä hänen tähtens tul-
la, sillä en minä sowi hänen kansans yhten
misäkän, ilman taidais hän paikkata mi-
nulda toisen reisilun poicki; sen tähden
terwetä isändä ja kiitä händä sen kunnio-
an edest kuin hän minulle tehnyt on,
ja sano etten minä tällä kerta, taida tulla:
mutta ongo se kawallinen että he sen kal-
daisisa tiloisa andawat kumman lahjoja.

Drengi. O ja, jotta jotakin tahtowat
ihestäns pitä.

Hobergin Aija. Otta yhden lapion,
mene sisälle yhten Nuodin tusa laarit olit
täysi saxon Dalereita, sano Drengilli, pi-
dä tänne säckis, ja niin pistä hän yhden
suuren lapion täyden saxon Dallereita
säckin, ja sano Drengille, ongo se kawal-
linen? että he enämän andawat; kuin tä-
män on.

Drengi. Kyllä minä vielä enim-
mängin olen nähnyt annettaman, kuin
tämä on.

Hobergin Aija. En minäkän tahdo huo-
non olla, otta lapion pistä jällens yhden
lapion täynnäs saxon Dallereita Drengin
säckin

säckin, ja sano, wieläkö he enemmän pru-
karvat anda kuin tämä on.

Drengi. Wielä mä yhden olen nähnyt
kuin on andanut enemmän.

Hobergin Aija. En millän muoto mi-
nä tahdo huonon olla, otta ja lvo Kolma-
nen erän yhden lapion t. ynän's Saran
Tallareita säckin, ja sano drengille, oletkos
nähnyt jonkun andawan wielä enem. n?

Drengi. En yhdengan mitä ole näh-
nyt andawan enembatä, sillä ei hän woi-
nut enembatä kanda, mutoin olis hän wie-
tellyt hänen wiel yhden eli usiaman kerran
pistämähän usiamat lapiolliset säckin.

Hobergin Aija. Niin mene nyt kotia
tämän kanssa, ja tule sitte jälleen, niin sinun
pitä saman kalat kanssa, kuin Drengi
myös teki.

Ja niin Drengi teki, luparens peräst.
yhden hyvän palveluren; ei ainoastans
siinä, että hän siwollisesti esti Hobergin
Aijan ristiäisist; mutta myös saatti isän-
näällans rickan yldäisen ja ison

kummin lahian.

ED P P U.

